

nes vil formentlig omtrent blive det samme som hidtil, naar Korporalerne rykkes op til 480 Kr. aarlig. Det er jo kun en lille Løn. — Endelig er der en Bestemmelse om Flytningsgodtgørelse for Officerer, Underofficerer og ligestillede i visse Tilfælde. De nuværende Bestemmelser have paa mange Punkter været ufyldstgørende og uheldige. Den Bestemmelse, som her indføres, vil gøre det muligt at øve Ret til alle Sider.

Det er de væsentligste af Bestemmelserne i disse to Lovforslag, som her foreligge, og som ere vedtagne i det andet Ting. Maatte disse Lovforslag blive gennemførte, hvad jeg i øvrigt ikke tvivler om, og blive gennemførte saa hurtigt, som det efter Omstændighederne er muligt, da vil derved bringes adskillig Lettelse for Regnskabsvæsenet, en Forbedring af vore Soldaters Forplejning og en fast Ordning af hele Forholdet, og endelig ogsaa nogle Lønningsforbedringer til enkelte i Hæren, som godt kunne trænge dertil. Dermed være disse to Lovforslag anbefalede til det høje Tings Velvillie.

Rambusch: Naar jeg skal udtale et Par Ord om det første foreliggende Lovforslag, om en udvidet Kostforplejning ved Hæren, vil jeg nærmest betegne det som et stort og godt Skridt i en Retning, i hvilken allerede tidligere midlertidige Love om Forsøgsforplejning ved Hæren have peget: saavidt muligt at give Soldaterne fuld Forplejning under deres Ophold, en Retning, som jeg altid har støttet efter Evne og altid har omtalt med Sympati. Jeg kan derfor hilse det med Glæde. Kun er der med Hensyn til Enkelthederne forskellige Spørgsmaal, som jeg ikke finder ganske tilstrækkeligt oplyste i de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget. Navnlig gælder det Spørgsmaalet om, hvorledes man egentlig har tænkt at anvende Lovforslaget. Ved den fulde Forplejning under Kantonnementsforhold er der adskillige smaa praktiske Vanskeligheder, som det vilde glæde mig at faa lidt nærmere Oplysning om.

Naar man paa en nogenlunde bekvem Maade skal skaffe Mandskabet fuld Forplejning under Kantonnementsforhold er der, forekommer det mig, egentlig kun to Veje at gaa. Den ene er at lade Forplejningen tilvejebringe ved Kvarterværterne. Jeg tror, at det, hvis man vælger den Vej, vilde være højst anbefalelsesværdigt at komme bort fra den Maade, hvorpaa Betalingen nu sker, nemlig direkte fra Mand-

skabet til Kvarterværterne, idet den medfører, at mange Kvarterværter synes, at de maa give Forplejningen gratis, skøndt det ofte er Folk, der daarligt nok have Raad dertil. Navnlig naar Øvelserne foregaa hyppigt i samme Egn, kan det blive en større Byrde for Befolkningen paa det vedkommende Sted, end man kunde ønske at paaføre den. Sagen burde ordnes saaledes, at det hele afregnes, og at Betalingen erlægges til Kvarterværterne gennem de regnskabsførende, efter at Øvelserne have flyttet sig hen til andre Steder, altsaa naar hele Ydelsen er tilendebragt. Den anden Maade, som jeg vilde anse for ubetinget heldigere, er i højere Grad at udvikle Brugen af Kogevogne. Man har nogle ret praktiske Kogevogne, baserede paa det Fjordske Princip med Kogning i Hø, Vogne, hvor Maden, naar den er omgivet af daarlige Varmeledere, kan gøres færdig, medens Vognen kører omkring, saaledes at man kan lade hver Underafdelings Vogne køre op, naar Øvelsen er forbi, og lade Mandskabet faa deres varme Hovedmaaltid, samtidig med at der foregaa Kritik af Øvelsen, eller de højere Befalingsmænd ere beskæftigede, medens Mandskabet maa ligge ude paa Marken og nok kan tage sig en Bid Brød, men ikke faa egentlig Hvile efter Øvelsen, før de ere komne i Kvarter. Hvis det er Tanken at udvide Brugen af Kogevogne paa lignende Maade som her antydet, tror jeg, at det vilde være det allerstørste Fremskridt. Ganske særlig vanskelig er Forplejningen under Kantonnementsforhold for ganske smaa Troppesafdelinger, f. Eks. Ingeniørafdelinger og Hjelpeafdelinger, som afgives til andre, idet der for dem altid er betydelige Vanskeligheder ved at skaffe Mandskabet rigtig Forplejning, fordi det er spredt saa vidt omkring.

Samtidig hermed maa jeg omtale det andet Lovforslag om Regulering af Lønningerne. Det anser jeg for at være i mange Henseender et overordentlig stort Fremskridt. Jeg tror, at man maa have haft personlig med disse Forhold at gøre for ret at forestille sig, hvor vanskelige Forholdene have været hidtil. Det er virkelig saaledes, at de uhyre indviklede Bestemmelser for de militære Regnskaber næsten have tynget paa Afdelingerne som en Mare ved enhver Lejlighed og voldt et saadant Besvær, at det ofte ligefrem har lagt Hindringer i Vejen for Øvelsernes gode Ledelse. Den Simplifikation, som her indføres, er derfor af ganske overordentlig stor Betydning. De Lovforslag ledsagende Bemærkninger vise jo allerede,